

اولین کارگاه «پیچینگ» شبکه مستند اروپا EDN

فقط سه دقیقه وقت برای جذب سرمایه گذار

اولین روز از ورکشاپ «تولید فیلم مستند» جشنواره بین‌المللی سینماحقیقت با حضور حدود ۵۰ نفر از مستندسازان در فرهنگستان هنر برگزار شد. به گزارش صبا، ورکشاپ تخصصی تولید و بخش فیلم مستند، با همکاری شبکه مستند اروپا EDN، با موضوع چگونگی ارائه طرح‌ها و تأمین اسپانسر بین‌المللی در سه روز در حاشیه جشنواره سینماحقیقت برگزار می‌شود.

در اولین روز این کارگاه، نماینده شبکه مستند اروپا اوه یانسون درباره به کارگیری راهبردهای روایی در ارائه بهینه طرح مستند (پیچینگ) صحبت کرد و در جلسه بعد از ظهر این کارگاه، تمرین ارائه بهینه طرح مستند در گروه‌های سه نفره در کارگاه انجام شد.

در ادامه هر گروه یک برنده در میان خود انتخاب کردند و اوه یانسون از اعضای گروه خواست دلیل خود را برای انتخاب کردن برنده در تیم خود توضیح بدهند تا شرکت کنندگان ورکشاپ با دلایل منطقی داوران پیچینگ‌ها در بازارها و فرآیندهای بین‌المللی برای انتخاب یک طرح مواجه شوند.

موفقیت در مطرح کردن طرح، تسلط بر جزئیات و ویژگی‌هایی که مستندساز را مناسب ساخت موضوع می‌کنند از جمله دلایل اصلی برای انتخاب برنده‌ها در کارگاه بود و اوه یانسون نیز بر اهمیت این دلایل برای داوران پیچینگ‌ها در انتخاب طرح در بازارهای بین‌المللی برای حمایت مالی تأکید کرد.

همچنین در ادامه این جلسه از دو نفر از برندگان خواسته شد تا طرح خود را در ۳ دقیقه پیچ کنند.

بخش مستند پرتو، بخش جنبی بین‌المللی هشتمین جشنواره سینماحقیقت است

ترجمه:
حسین
شاکری

که با موضوعیت زندگی شخصیت‌های علمی، فرهنگی، ادبی و سیاسی جهان آثاری را از سراسر جهان جذب و به نمایش در آورده است. امروز (شنبه) فیلم‌های «ساکنان» از آرژانتین، «توهمز دایی بزرگ» و «گنجینه‌ها» از کشور اسپانیا به نمایش در خواهند آمد. آنچه در ادامه می‌خوانید معرفی و نگاه‌های احتمالی است به فیلم‌های مستند بخش پرتوهای که امروز اکران خواهند شد.

ساکنان

بازیگری که استاد زبان آلمانی شد

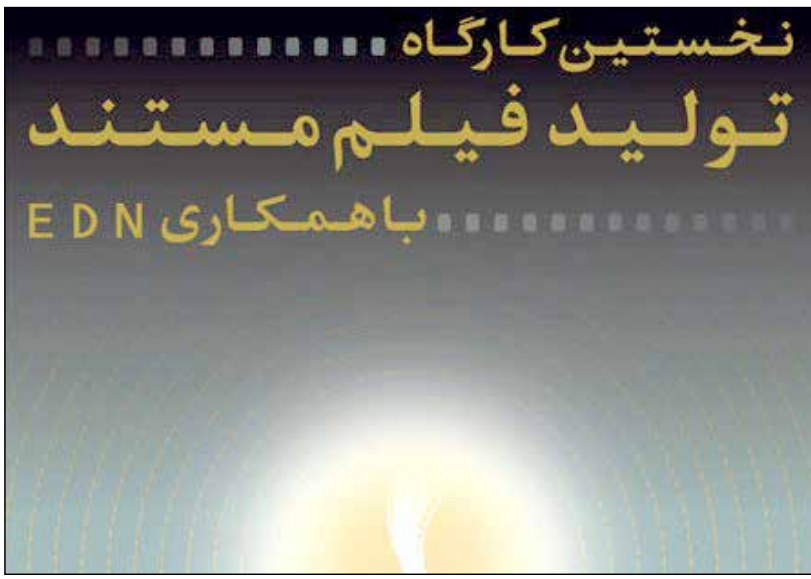

مستند «ساکنان» ساخته «مارینا یسینگ» آرژانتینی است که در سال ۲۰۱۴ به مدت ۶۰ دقیقه تولید شده است.

این فیلم که «یسینگ» خود فیلمبرداري و تدوین آن را بر عهده داشته است، بازیگری تاریخی زندگی «هرتا شورول»، بازیگر زن آرژانتینی که در کشورهای فرانسه، آلمان و آرژانتین بین سال‌های ده ۶۰ و ۸۰ فعالیت هنری داشته است. این بازیگر همچنین نقش کوتاهی در فیلم «مزرعه اشتراکی» به کارگردانی رینرورتن فاسیندر ایفا کرده است.

روزی که فاسیندر به «شورول» پیشنهاد همکاری می‌دهد، این بازیگر دچار تصادف دردناکی در جاده می‌شود و نمی‌تواند به کار در فیلم ادامه دهد. پس از بازیابی سلامتی، پدر او به سختی بیمار می‌شود و ناچار می‌شود به آرژانتین بازگردد و هیچگاه دیگر به اروپا نرفت. شورول در نهایت بازیگری را کنار می‌گذارد و تصمیم می‌گیرد در دانشگاه به تدریس زبان آلمانی بپردازد.

مستند «ساکنان» نخستین اثر «یسینگ» به‌شمار می‌رود و در جشنواره‌های «وموس دریل» سوئیس، رم ایتالیا و «ونتاناسور» آرژانتین حضور داشته است.

در این کارگاه هستند. همچنین تعدادی از فیلمسازان اصفهانی که به جهت برنامه ویژه سینمای اصفهان در جشنواره امسال حضور دارند نیز در کارگاه شرکت داشتند.

در جلسه بعد از ظهر کارگاه، جلسه پرسش و پاسخ نیز برگزار شد و مستندسازان سؤالاتی درباره بازارها و فرآیندهای بین‌المللی و چگونگی افزایش شانس کسب سرمایه در بازار مطرح کردند.

نگاهی به پرتوهای بخش بین‌الملل

ارتباط نزدیک از نوع آشنایی

توهمز دایی بزرگ

روزی که بسیاری از سینماهای اسپانیا تعطیل شد

«پدرو گونزالس خوان» مستند «توهمز دایی بزرگ» را به مدت ۱۰ دقیقه ساخته است که در آن به روز اول ماه سپتامبر ۲۰۱۲ می‌پردازد. در این روز دولت اسپانیا مالیات فرهنگی را از ۸ درصد به ۲۱ درصد افزایش داد و این موضوع موجب شد، بسیاری از سالن‌های سینما و تئاتر تعطیل شده و بسیاری از کارکنان آن‌ها از کار بیکار شوند. این مستند محصول اسپانیا نخستین ساخته گونزالس است و جشنواره سینماحقیقت نخستین حضور بین‌المللی آن محسوب می‌شود.

گنجینه‌ها

پیوند عشق یک زوج ۶۰ساله با شخصیت کار تونی

مستند «گنجینه‌ها» محصول ۲۰۱۳ اسپانیا و ساخته «یوان کورتازار» است که به مدت ۱۰ دقیقه تولید شده است.

این فیلم که فیلمبرداري، فیلمنامه و تدوین آن نیز بر عهده خود «کورتازار» بوده است، پیوندی است میان یک مستند کوتاه و زندگی مشترک یک زوج که ۶۰ سال با یکدیگر همراهِ بوده‌اند و حکایتی مدرن از داستان تخیلی «پرنس چارمینگ» (شخصیتی که در کارتون‌های دیسنی چون سیندرلا، زیبای خفته و سفیدبرفی ظاهر شده و موجب ابطال طلسم شیطانی و نجات این دختران می‌شود).

منتقدان درباره این مستند گفته‌اند: ۱ داستان تخیلی + ۱ مستند = ۲ داستان درباره عشق. «گنجینه‌ها» یخستین ساخته مستند کوتاه «کورتازار» است و تاکنون در جشنواره «سینه‌تور» کشور کلمبیا حضور داشته و در جشنواره «هوسینما» در سال ۲۰۱۳ مورد تقدیر ویژه قرار گرفته است.

درباره فیلم

نقدی بر فیلم مستند مرد یخی ساخته کارولینا کامپو لوبو

دنیايي که از آن گریزی نیست

حکم‌کلیدی را دارد که در را به آنچه قرار است در ادامه به ما گفته شود باز می‌کند.

با رسیدن گروه به قطب جنوب بخش دوم فیلم آغاز می‌شود. با یک طبیعت آرام، فضایی مه‌آلود و سکوت غالب روبه‌رو هستیم و اینجاست که موسیقی بر فضای معمایی فیلم می‌افزاید. ما با دنیایی روبه‌رو می‌شویم که در آن تنها طبیعت است که قانون وضع می‌کند. در نهایت هیچ راه گریزی نیست و هیچ نور آمیدی هم نیست. در اینجا تنها طبیعت غالب است. در میان توفان انگار تمام نشانه‌های انسان در برف گم می‌شود. فیلم‌های زیادی هستند که مضمون انسان در برابر طبیعت را مورد توجه قرار می‌دهند، اما «مرد یخی» به شکلی متفاوت مسارا با معمایی از اوروگونهای از آن فیلم‌هایی است که بعد حسی سینما را به تماشاگر یادآوری می‌کند.

مستند ۸۳ دقیقه‌ای «مرد یخی» با حمایت جشنواره مستند مونته‌ویدئو ساخته شد و سال ۲۰۱۴ برای اولین بار در جشنواره فیلم Visions du Réel در سوئیس به نمایش درآمد.

کامپو لوبو که «مرد یخی» اولین فیلم اوست، می‌گوید: «وقتی پروژه ما به مونته‌ویدئو آمد تقریباً هیچ پولی نداشتیم، اما بعد از جشنواره اتفاقات خوبی افتاد که بالاخره به ما این امکان را داد فیلم را بسازیم.»

این کارگردان و تهیه‌کننده، فیلم خود را بین ژانویه و فوریه ۲۰۱۴ در قطب جنوب فیلمبرداری کرد. خودش می‌گوید: «بسا پولی که جمع کردیم توانستیم «مرد یخی» را در شرایط بسیار سخت فیلمبرداری کنیم، جایی که زندگی در هر لحظه شرایط متفاوتی دارد... رسیدن به قطب جنوب خود حکایت دیگری بود. پس از آن سفر طاقت‌فرسا و پرخطر انگار وارد یک سیاره دیگر شده بودیم. تجربه کار در این شرایط ابتدا بسیار عجیب و کمی افسرده‌کننده بود. جایی نبودیم که کسی به ما خوش آمد بگوید...»

کامپو لوبو می‌گوید قالب فیلم مستند را برای کار انتخاب کرده است، چرا که «به شما اجازه می‌دهد واقعیتی را دنبال کنید که به آن تعلق ندارید و می‌گذارد در آن فضا بمانید و آن را دیگر فرامی‌رسد. آنچه در ادامه می‌آید تصاویر و صداهایی است که تماشاگر را به آرامش دعوت می‌کند. کل سکانس

علی‌افتخاری: فرض اولیه مستند «مرد یخی» (El hombre congelado) سفری است که می‌تواند به یک اندازه واقعی و در عین حال استعاره‌ای باشد. یک کشتی اروگونه‌ای حامل تعدادی سرباز با هدف تأمین منابع لازم یک پایگاه تحقیقاتی از طریق اقیانوس اطلس راهی قطب جنوب می‌شود. این سفر بیش از ۳۰ روز ادامه دارد و در این مدت تنها چیزی که مقابل خدمه و البته مقابل مادر مقام تماشاگر است، یک چشم‌انداز تکراری است.

فیلم به لحاظ ساختاری به دو بخش تقسیم شده است. بخش اول به زندگی در کشتی اختصاص دارد؛ انجام دادن کارهای روزانه و مبارزه خدمه کشتی با تهدیدات طبیعت. فیلم با این نگاه واقعیتی را پیش روی تماشاگر به تصویر می‌کشد که با زندگی روزمره او بسیار متفاوت است. مردانی را می‌بینیم که مدت‌هاست از خانواده خود دور هستند، بی‌آنکه کوچک‌ترین تماسی با خشکی داشته باشند. همه فکر و ذکر آن‌ها انجام دادن کارهای روزانه است.

این آدم‌ها مسئولیتی بزرگ بر دوش دارند، اما وجودشان در کنار هم معنا پیدا می‌کند، انگار که به تنهایی قابل تشخیص نیستند. آن‌ها برای به پایان رساندن مأموریت زندگی خود را به خطر می‌اندازند، از اقیانوس طوفانی می‌گذرند و با قطعات یخ روبه‌رو می‌شوند. قهرمانان فیلم هر کار که انجام می‌دهند نوعی مبارزه برای بقاست و در این مسیر انگار زمان از حرکت ایستاده است.

میزانسن، ترکیب تصاویر و نوع کاربرد رنگ یک ساختار تصویری سرد و بی‌روح ایجاد کرده است، اما فیلم هر چه جلوتر می‌رود بیشتر با فضای آن آشنا می‌شویم و این حس در ما ایجاد می‌شود که می‌توانیم از زندگی روزمره فاصله بگیریم و زندگی در اقیانوس را تجربه کنیم. در واقع این یک تمهید روایی است که کارولینا کامپو لوبو کارگردان اروگونه‌ای «مرد یخی» از همان ابتدا به کار می‌گیرد.

یک توفان شدید انجام می‌شود به فیلم کمی تحرک می‌بخشد. نوع فیلمبرداری این سکانس به گونه‌ای است که تماشاگر با دیدن آن با تجربه‌ای دست‌اول از خشن، خشم و حتی یخ زدن در اقیانوس سرد پیدا می‌کند. سپس داستان بار دیگر آرام می‌شود. شب به پایان می‌رسد و روزی دیگر فرامی‌رسد. آنچه در ادامه می‌آید تصاویر و صداهایی است که تماشاگر را به آرامش دعوت می‌کند. کل سکانس

کوتاه‌بین‌الملل

نیمرخ‌های انسانی در قاب عکس

عوامل فیلم ۱۲ دقیقه‌ای «سمت چپ صورت» که محصول سال ۲۰۱۳ لهستان است، با عکاسی با نام «لترک کرو تولسکی» همراه می‌شوند تا پروژه جالب و هنری او را به تصویر بکشند.

او با سفر به اقصا نقاط لهستان از مردم، در هر سنتی، ملیت، سطح زندگی و جنسیت دعوت می‌کند تا سوزۀ فی‌البداهه عکاسی استودیو شوند و در صورت پذیرفتن این دعوت، این عکاس از نیمرخ صورت آن‌ها عکاسی می‌کند. البته «کرو تولسکی» طی زمان ۱۰ ساله از سمت راست صورت انسان‌ها نیز عکاسی خواهد کرد.

این فیلم ساخته «مارسین بروتکیویچ» است که تاکنون فیلم‌های «مستاجر» (۲۰۰۹) و «هاز حافظه رفته» (۲۰۱۰) را نیز در کارنامه خود دارد و با این مستند در جشنواره‌های «کامر ایمج» لهستان و جشنواره بی‌پولولی ایتالیا شرکت کرده است.

نمایش ویژه

نام من نمک است

فیلم مستند ۹۲ دقیقه‌ای «نام من نمک است» اثر «فریدا پالسا» امروز در بخش نمایش‌های ویژه به نمایش درمی‌آید. این فیلم تولید سال ۲۰۱۳ هند و سوئیس است و جایزه بهترین فیلم مستند بلند آمستردام یا ای‌دفا که مهم‌ترین جشنواره مستند جهان به شمار می‌آید را به دست آورده. «نام من نمک است» درباره شغلی

موروثی و منطقه‌ای است و فعالیت عده‌ای را در صحرای سالیان هند به عنوان استخراج‌کننده نمک به تصویر می‌کشد.

مستند «نام من نمک است» تاکنون در بیش از ۳۰ جشنواره بین‌المللی روی پرده رفته و علاوه بر جایزه ای‌دفا ۱۵ جایزه جهانی از جمله از جشنواره‌های مادرید اسپانیا، ادینبورگ اسکاتلند، بوداپست مجارستان، هنگ کنگ و... کسب کرده و در جشنواره‌های مونپخ، پاریس، پلنت‌داک و روشوز و هانسبورگ، ملبورن، ونکوور و بیامی به بشریت روسیه شرکت کرده است.